

Nr 182

Utlåtande i anledning av väckt motion om utredning angående åtgärder för att stärka polisens auktoritet m. m.

(3:e avd.)

I en inom andra kammaren av herrar *Rimmerfors* och *Larsson* i Stockholm väckt motion (II: 560) har föreslagits, att riksdagen måtte besluta hemställa hos Kungl Maj:t om att genom en skyndsam utredning söka utröna vad som ytterligare kan göras för att stärka polisens auktoritet, underlätta rekryteringen och främja specialutbildningen inom den kår, som i första hand har att ta befattning med den växande ungdomsbrottsligheten.

Beträffande de skäl motionärerna anfört till stöd för sina förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet får erinra att chefen för inrikesdepartementet jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 29 juni 1956 numera tillkallat sakkunniga för att verkställa utredning rörande lämpliga åtgärder i syfte att effektivisera polisens verksamhet för bekämpande av brottsligheten m. m. I direktiven för utredningen, som tillkommit efter det att motionen väckts, har motionärernas synpunkter i allt väsentligt beaktats. Även om någon riksdagens åtgärd i anledning av motionen med hänsyn härtill icke synes påkallad vill utskottet dock icke underlåta att i anslutning till uttalandena i motionen och utredningsdirektiven särskilt understryka vikten av vidgade insatser från polisens sida för motverkande av ungdomsbrottsligheten och ett ökat samarbete i dessa frågor mellan polisen och de organ, såväl samhällets egna som enskilda sammanslutningar, vilka verkar inom ungdomsvården.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att motionen II: 560 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 15 november 1956

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Närvarande: se under utlåtandet nr 183.